

5. Стрельченко О. Доктринальна характеристика адміністративної відповідальності за порушення норм (правил) сфери обігу лікарських засобів. Адміністративне право і процес. 2019. № 3. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/3/34.pdf>.

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ ТА ОБМЕЖЕННЯ МОНОПОЛІЗМУ В УКРАЇНІ

Невінглоўська Юлія Михайлівна

здобувачка Науково-дослідного інституту публічного права

Економічна сфера є основним об'єктом державного управління, саме адміністративно-правове регулювання, без якого не може обійтись жодна із галузей права, є запорукою розквіту та добробуту держави.

Розглядаючи питання змісту публічного адміністрування економічної конкуренції та обмеження монополізму, слід виходити із визначення самого поняття.

У словнику української мови визначено поняття слова зміст як: 1) суть, внутрішня особливість чого-небудь; 2) певні властивості, характерні риси, які відрізняють дане явище, предмет від подібних явищ, предметів і т.ін.; 3) розумна основа, мета, призначення чого-небудь [1]. Розглядаючи публічне поняття публічного адміністрування, що зазначити що на теренах України воно з'явилося недавно, тому серед науковців недосягнуто єдиної думки щодо цього питання. У більшості випадків застосовується термін «державне управління». Науковець О. Шатило розглядає публічне адміністрування як науковий концепт і практична діяльність – регламентована законами та іншими нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування, спрямована на здійснення законів та інших нормативно-правових актів шляхом прийняття адміністративних рішень, надання встановлених законами адміністративних послуг [2]. Публічна адміністрація або *acquis communautaire* (з французької) означає зведення правил і вимог Співтовариства, це сукупність правових документів, напрацьованих в рамках ЄС (договорів, постанов, директив та інших актів [3]. Так, наприклад, укладчики підручника «Адміністративне право» зазначили, що публічне адміністрування є виразом реалізації юридичної діяльності виконавчої влади. Публічне адміністрування як форма реалізації публічної влади – це адміністративна діяльність суб'єктів публічної адміністрації, яка є зовнішнім виразом реалізації завдань (функцій) виконавчої влади, що здійснюється з метою задоволення публічного інтересу і негативно відмежовується від законодавчої, судової та політичної діяльності [4]. А, О. Бойко визначив публічне адміністрування, як складний процес взаємодії двох сторін: тієї, хто управляє; і тієї, ким управляють, в яких важливу роль відіграють зворотні зв'язки. Публічне адміністрування може бути представлено як сукупність двох складових підсистем. Традиційна підсистема публічного адміністрування виходить із пріоритету прямих зв'язків, в якій мало уваги зверталось на взаємозв'язок цих двох підсистем, тобто процес управління розглядався як односторонній процес, як жорстко управляючий вплив. Проте суспільство – це складна соціальна система, що володіє внутрішнім механізмом саморегулювання і саморозвитку [5, с. 151-163]. Виходячи із цих понять, можемо стверджувати, що вищезазначене поняття має широке та вузьке визначення. Ми схилиємось до визначення здійснене укладчиками підручника «Адміністративне право» В.Галуцьким, П. Діхтієвським та іншими.

Виникають певні неузгодженості і у визначенні «конкуренції». Так, конкуренція (від лат. *conspicere* — зіштовхуюсь) — це економічне суперництво між відокремленими виробниками продукції, робіт, послуг за завоювання ринку та отримання більшого прибутку. Без конкуренції ринкові відносини практично неможливі [6, с. 205]. А, законодавець визначає економічну конкуренцію (конкуренція), як змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими

суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку [7]. Науковець, О. Юдіцький розглядаючи конкуренцію в економічному аспекті визначив, як процес, у якому реалізуються правовідносини уповноважених органів держави, суб'єктів господарювання й споживачів на підставі узгоджених з усіх напрямів економічної політики держави правових норм, які мають за мету певний стан товарного ринку, за яким суб'єкти господарювання мають безперешкодний доступ до ринку та його ресурсів, спроможні виробляти товар певної якості, вільно встановлювати на нього справедливую ціну, а споживачі для задоволення власних потреб мають можливість свідомо вибирати між товарами кількох продавців [8]. Виходячи із цих дефініцій приходимо до висновку, що конкуренція це по перше-добросовісні відносини як між самими суб'єктами підприємництва так і споживачами, по друге-вони базуються на узгоджених правових нормах направлених на збагачення якісним товаром ринку при оптимальних цінах для задоволення потреб населення.

Список використаних джерел:

1. Словник української мови в 11 т. АН УРСР. Інститут мовознавства. Київ. Наукова думка 1970 – 1980. 671 с
2. Шатило О.А. Опорний конспект лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» (для студентів спеціальностей «Менеджмент організацій і адміністрування» та «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності»); Житомирський державний технологічний ун, с. 20
3. Інститути, необхідні для членства в Європейському Союзі. /пер. с англ. В. В. Шульги. Київ.: Вид-во УАДУ, 2000. 44 с.
4. Адміністративне право України. Повний курс/підручник/В.Галуцько, П.Діхтієвський та інш.; за заг. ред. В.Галуцька, О.Проваторової. вид. четверте. Херсон. ОЛДІ-ПЛЮС. 2021. 656 с
5. Бойко О. В. Концептуальна парадигма публічного управління та адміністрування: теоретико-методологічні засади. Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2017. Вип. 70. С. 151-163
6. Ажнюк М.О. Основи економічної теорії: навч. посіб./ М.О. Ажнюк, О.С. Передрій. Київ. Знання, 2008. 368 с.
7. Про захист економічної конкуренції. Закон України. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2210-14#Text>
8. Юдіцький О. Л. Правові засади економічної конкуренції як об'єкта державного регулювання. URL. <http://www.academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10yolodr.pdf>

КАТЕГОРІЙНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ РЕЧОВИХ ПРАВ

Щавинська Юлія Михайлівна

здобувачка Науково-дослідного інституту публічного права

Україна є правова демократична держава з ринковою економікою в якій належний облік та захист права власності є основою забезпечення усіх матеріальних та значної частини духовних потреб, прав, інтересів громадян і бізнесу. Речові права громадян та бізнесу є не тільки основою економіки України, однак на них базуються сімейні відносини, вони одночасно є матеріальною основою органів місцевого самоврядування та державних організацій, установ та підприємств. Іншими словами без їх належної реєстрації та охорони неможливо забезпечити будь-яку іншу сферу суспільного життя.

Провідним інструментом адміністративної правової охорони права власності є інститут державної реєстрації речових прав, які в умовах сьогодення переживає процес